

המיסמך שגרם לפרשה

היינו עושים בלי אישור הצנזורה. הכתב, מצידו, התקשר עם עי תונן, וכעבור זמןמה מסר לנו כי העיתון אינו מקבל את ההצעה. מוכן שהיינו מתנים את פירסום המכתב בקבלת תגובה מהשר דיין.

בכך ירד העניין מסדר-היום. קיווינו כי נוכל, בהודמנות נאוי תה, להראות את המיסמך לשר דיין ולשאול לתגובתו.

לפני כמה חודשים פנינו, בשם סיעת „העולם הזה – כוח חדש“ בכנסת, לשורה של שרים בכירים, כדי לקיים עימם הירברות ממצה על בעיות מלחמה ושקום, שלא לפירסום. בין השאר פנינו גם לי שריהביטחון. קיווינו כי שיחה כזאת עימנו תוכל לשמש הזדמנות נאותה גם לבידור עניין זה.

למרבה הצער, היה השר דיין השר היחיד שסירב לקבל את משלחת סיעתנו, וממילא לא ניתן לברר את העניין.

* * *

בזה היה העניין מפתים לפי שעה, לולא אירעה התפתחות מפתיעה.

היועץ המשפטי לממשלה, מר מאיר שמגר, פנה אל ח"כ שלום כהן והזמין אותו לשיחה רשמית. בשיחה זו הודיע לו שנודע לשרי הביטחון כי יש בדינו מיסמך הנוגע לו, וכי יש חשד שניסו להעבירו לחו"ל בדרך בלתי-יחוי קית.

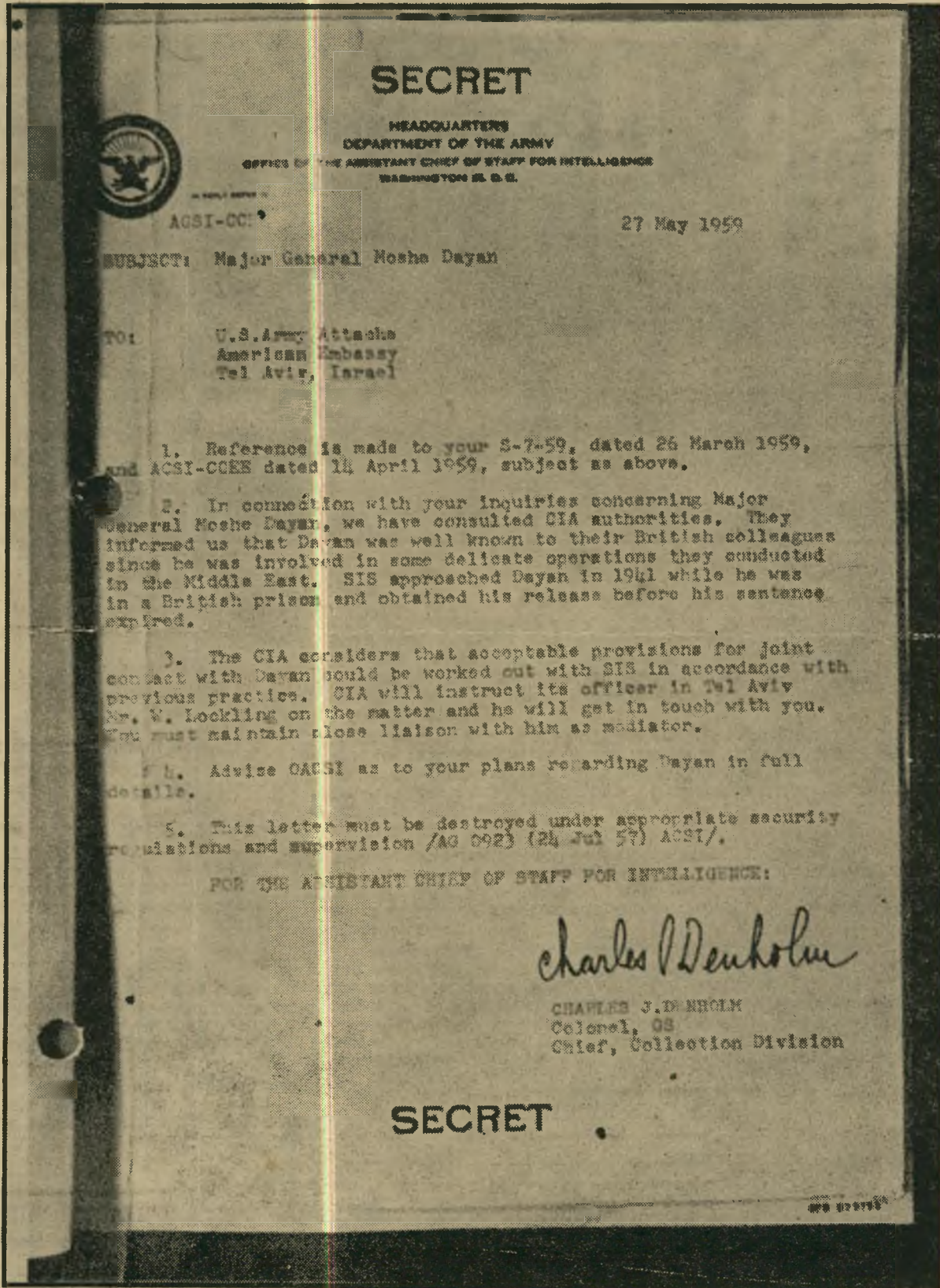
הודעה זו נראתה לנו תמוהה, מאחר שהיועץ המשפטי כלל לא ידע מה יש במיסמך, וגם העי תון הכריטי לא ידע את פרטיו. (הנתנו כי העיתון הכריטי הוא שהודיע על העניין לשריהביטחון). היועץ המשפטי אף גילה את רצונו לעיין במיסמך.

המיסמך הנ"ל הוא סודי מבחינת ממשלת ארצות-הברית, אך אין בו דבר שיכול להיות סודי, או פוגע בענייני ביטחון, בישרי אל. החשדות לגבי הכוונה לבצע עבירות כלשהן הן מגוחכות.

בפגישה שניה, שקיים עורך-דין אמנון זכרונן, יועץ סיעתנו, עם היועץ המשפטי לממשלה, הוא העמיד את מר שמגר על עובדות אלה, והודיע לו שבנסיבות אלה אין לנו ברירה אלא לפרסם את המיסמך, תוך ציון הנסיבות המי לאות, כדי להפריך אחת ולתמיד את השמועות הסובבות אותו. עורך-דין זכרונן הציע אף לקי בל את תגובתו של שריהביטחון. הפנייה הועברה לשריהביטחון, אשר הודיע לאחר מכן לזכרונן, באמצעות היועץ המשפטי לממדי שלה, כי לא יגיב, ויקרא את המיסמך מעל דפי „העולם הזה“.

ברוח זו, ובתוקף תפקידי הציבורי כחברי-כנסת, הריני מוסר בזה את העניין לפירסום כהווי יתו.

מאיר שמגר

גדול ומכובד לא יפרסם מיסמך כזה ללא חקירה יסודית. היה בי רור לנו גם כי לעיתון כזה ישנן אפשרויות לכדיקת הדברים בי מינסטריון הצבא בווישינגטון, וי כי הוא יוכל לקבל תגובה נאותה מפי דיין עצמו.

לפיכך הצענו לכתב הצעה עיי תונאית סבירה, אולם לא הראינו לו את המיסמך עצמו, וגם לא פירטנו את תוכנו – דבר שלא

כתב בכיר של עיתון כריטי, וי הודיע לי ששמע על קיומו של מיסמך מעין זה בדינו. (מאחר ששמרנו את הדבר בי סוד כמוס, איני יודע איך הגיעו הדברים לאוזניו.)

הכתב הציע שנמסור את המיסמך לעיתוננו, וכי עיתוננו יחיי קור בדבר מהימנותו. הדבר ניראה לנו מכמה בחינות. היה ברור לנו כי עיתון כריטי

ואין ספק בליבי שבמיקרה כזה היתה תשובתו שלילית בהחלט. אם המיסמך אמיתי, יש ללמוד ממנו רק על שיטות-הפעולה של שרותיהביטחון הזרים בישראל. לא היה עניין להביא חומר זה לידיעת הרשויות הישראליות, כי אשר הנוגעים בדבר לא היו כבר בישראל.

* * *

לפני כמה חודשים פנה אלינו